

Odiseea Mesianică (V)

Flavius Laurian Duverna

Odiseea Mesianică (V)

Evocare Biblică

Partea V -a

La Templu

„ Toiagul de domnie nu se va depărta din
Iuda,
Nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui,
Până va veni Şilo, (Mesia)
Şi de El vor asculta popoarele”. Gen. 49,10.

.....
Şi după starea de acalmie
Urmare-a Pruncului născut
În prea cucernica familie,
În pace sfântă si-armonie
Un şir de trebi au început.

Când ziua a opta, a venit
Şi după cum scrie ritualul,
Părinţii Pruncu-au pregătit
Şi-n dragoste s-au îngrijit
De-a-nfăptui ceremonialul.

El împrejur,... a fost tăiat
Şi nume I-a fost pus, Isus,
Aşa cum îngerul a declarat
Când naşterea I-a anunţat
Mai din vreme şi le-a spus,

Căci El va fi,... Mântuitorul
Eliberând lumea din cel rău,
Şi-a o-ndrepta la Creatorul
Acel ce i-a fost,... Ziditorul,
Din al păcatului adânc hău.

Ei au dorit, să împlinescă
Pentru copil ce a fost scris,
Lăstar verde El să crească
Sub ocrotirea părintească

În prooroci cum s-a prezis.

Când curățirea s-a-implinit
Părinții, cum din Lege știm,
Cu Pruncul au mers, însoțit,
Spre-a fi Domnului, dăruit -
La Templul din... Ierusalim.

Și, ca și-orîșice întâi născut
Copil de parte bărbătească,
Ei Domnului cu drag au vrut
Să i-L predea, de la-nceput
Sa-L închine, să-I slujească.

La Templu... jertfă-au adus
De ispășire, două turturele,
După cum, și-n lege-i spus
Pentru cei săraci, răspuns -
Să îplinească, toate cele.

În vremea aceea în cetate
Se-afla un bătrân, Simeon,
Care era-n zile... înaintate
Dar care 'nainte de moarte,
Umblase despre el un zvon.

Duhul cel Sfânt îl înștiințase,
Că el, zilele nu-și va sfârși,
Fără să vadă ce-așteptase
Un Salvator în carne și-oase
Prin Pruncul, ce-i va mântui.

Și când părinții, și-au adus
Pentru măreața consacrare,
Pe Pruncul lor cel drag Isus
Ce Îl iubeau cu dor nespus,
A cunoscut, minunea mare.

A cunoscut vremea-implinirii
A celei mai scumpe dorinți -
Ce s-a născut sub legea firii
Nădejdea scump-a mântuirii
Prin multe, dulci făgăduinți.

Și mulțumit că-n harul sfânt
În față avea, descoperirea,
Privind la viața-I pe pământ
Prin harul Duhului cel Sfânt

Și-a pregătit, - mărturisirea.

El cu respect și-n reverență
Având în minte sacrul gând,
Că-I dă slavă prin prezență
Și-L recunoaște-n existență
L-a luat în brațe, declarând:

„ Acum, în pace slobozește,
Pe robul Tău Stăpâne Sfânt,
Căci Cuvântul se împlinește
În dragostea ce strălucește
Luminând pe-acest pământ!”

„ Căci mântuirea am văzut
După-mplinire, 'n-așa fel,
În planu-Ți sfânt conceput
Cum l-ai făcut de cunoscut
Poporului cel sfânt, Israel.”

„ Lumină tuturor popoarelor
Le-ai pregătit astfel, să fie!
Strălucind asupra gloatelor
Prin har tuturor noroadelor,
Ce-o vor primi, cu bucurie.”

„ Căci mântuirea făgăduită
Iată, pentru multe popoare,
A fost complet descoperită
În grandoarea cea-mpłinită
Prin slava Ei, nepieritoare!”

„ Peste neamuri s-o întinde
Ca-n bunătați și-n îndurare,
Poporul Său, de a-l cuprinde
În dragostea ce și-o extinde
Cu mâna Sfântă-ocrotitoare.”

Și-astfel, tatăl și mama Lui,
Se minunau de ce spunea,
Căci din îndemnul gândului
El prin Cuvântul Domnului -
Prorocirea,... și-o-ntărea.

Și stăruind, cu înflăcărare,
De vorbe nu se dispensa;
După-acea binecuvântare,
A deslegat taina cea mare,

I-a spus Mariei, mama sa:

„ Ca un semn de dărâmare
A fost sortit, pentru-a lupta
Acest copil, ce-n lăcrimare -
El pentru mulți spre ridicare
Prilej va fi, de-a se-ndrepta.”

„ De a se-ntoarce în căință
Primind vestirea cea Divină
Cu fapte sfinte-n pocăință,
Făcute toate prin credință -
Și zilnic crescând în lumină.”

„ Un semn, El va fi-n Israel
Stârnind o mare-mpotrivire,
Și pentru mulți, în-acest fel
În stări de necredință-n El
Va fi-un prilej, de poticnire.”

„ Și sufletu-ți va fi străpuns,
Chiar de sabie, fără cruțare,
Și-aceasta va fi ca răspuns
De oameni răi fiind străpuns
Pentru iubirea Lui cea mare.”

În Templu fiind zi și noapte
Stătea atunci și-o prorociță,
Ce petrecea în post și fapte
Prin rugăciuni nenumărate -
Și-n consacrare, în umilință.

Ana, acesta era numele ei,
Venea din seminția lui Așer,
Și pentru semnul dragostei
Ce din copil zburau scânteii,
Și ea 'nălțase, ruși spre cer.

'N-acelaș ceas, iată-a venit
Și-a început spre-a-L lăuda,
Pe Dumnezeu, ce-a împlinit
Atâtea lucruri... ce-a vorbit
Făgăduința,... ce-aștepta.

Pentru prea sfânta mântuire
Vorbind la toți despre Isus,
Spunea că-I marea Izbăvire
Din planul sfânt de mântuire

POEZII ONLINE

Așa cum în profeți s-a spus.

Că El va fi chemat,... ca Fiu
Al Dumnezeului cel Preaînalt,
După cum suluri sfinte scriu
Făcând Cuvântul tot mai viu
De la un capăt,... la celălalt.

Flavius Laurian Duverna

Va urma, partea a VI -a